

empatia

– consilierea biblică în biserică

Lena și Otto Rimăs

empatia

consilierea creștină
în biserică

empatia

consilierea creștină
în biserică

Lena și Otto Rimăs

Traducere după manuscrisul în limba suedeză intitulat
Empati - själavård i församlingen de Lena și Otto Rimås
Copyright © 2005 Lena și Otto Rimås, Mariannelund,
Suedia

Dacă nu există alte precizări, citatele biblice sunt luate
din Sfânta Scriptură, traducerea D. Cornilescu.

Drepturile de autor pentru ediția în limba română:
© 2001, 2005 Lena și Otto Rimås, Mariannelund, Suedia
și Colegiul Biblic Est European, Oradea, România
Toate drepturile rezervate.

A doua ediție în limba română revizuită și adăugită,
publicată de COLEGIUL BIBLIC EST EUROPEAN
Str. Meiului nr. 4, 410 583 Oradea, România
Tel. (0259) 477 099, (0359) 410 508
Fax (0359) 410 509
E-mail: eebc@rdslink.ro, Web: www.eebc.rdsor.ro

Traducerea: *Sanda Ghiurău*
Editarea: *Estera Durne*
Coperta: *Joakim Strandh*
Tehnoredactarea: *Ionel Socaciu*

**Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale
LENA și OTTO, RIMĂS**

Empatia - Consilierea creștină în biserică /
Lena și Otto Rimås -
Oradea: Colegiul Biblic Est European, 2001
p. 192; 20,5 cm - (Credința în acțiune)
ISBN 973-85068-6-7

Tipărită în România de Tipografia Leș
440 097 Satu Mare, Str. Arenei 16
Tel. (0261) 768 352

Credința în acțiune este o serie de cărți despre viața creștină, scrise de Lena și Otto Rimăs, profesori ai unui colegiu suedez. Ei sunt profesori asociați la Colegiul Biblic Est European din Oradea, dar sunt invitați să predea și alte cursuri în România. Dintre cursurile pe care ei le predau amintim: *Ucenicizarea*, *Acțiunea socială creștină*, *Consilierea*, *Conducerea* și *Pedagogia creștină*.

EMPATIA – Consilierea creștină în biserică este cea de-a treia carte din această serie. Prima este *Chemarea și... viața eliberată*, iar *Creștinism practic* este cea de-a doua. *Credința crescândă* și *Păstorul* sunt alte două titluri publicate în această serie.

Fondurile obținute din publicarea acestor cărți vor fi folosite pentru susținerea activităților Colegiului Biblic Est European.

Cărțile pot fi comandate la:

COLEGIUL BIBLIC EST EUROPEAN
Str. Meiului nr. 4, 410 583 Oradea, România
Tel. (0259) 477 099, (0359) 410 508
Fax (0359) 410 509
E-mail: eebc@rdslink.ro
Web: www.eebc.rdsor.ro

Fotografiile aparțin după cum urmează:

Tomas Karlsson, paginile: 30 , 44, 76, 112, 142, 156, 170,
185, 210, 224.

Otto Rimås, paginile: 17, 25, 56, 2, 70, 106, coperta.

Jakob Møllergård, pagina 91.

Mikael Jägerskog, pagina 191.

Vinieta „urme de pași”:

Ron Wheeler, SUA, <http://www.cartoonworks.com>.

Toate celelalte ilustrații: Lena și Otto Rimås.

Toate fotografiile și ilustrațiile au fost folosite cu permisiunea autorilor lor.

Pentru

*toți prietenii noștri români
care ne-au primit cu brațele deschise,
ne-au lărgit perspectivele și
ne-au arătat dragoste și înțelegere.*

Cuprins

Cuvânt înainte	11
Această carte...	13
1. Bazele consilierii	
Consilierea – o nevoie	15
Consilierea – ce este ea?	18
Imagina de sine și valoarea omului	22
Consilierea și purtarea de grijă în Biblie	26
Isus – Modelul nostru	31
Cele patru atitudini de bază	34
Empatia	37
Empatia contextuală	40
Adâncimile vieții omului	44
2. Consilierul – un slujitor	
Consilierea creștină – patru caracteristici	50
Premise unice	51
Scopuri unice	52
Resurse unice	53
Forțe motrice unice	54
Consilierul – un instrument al lui Dumnezeu	56
Măgarul – un model	60
Consilierul – un „semen profesionist”	63
Principiul slujirii	67
Consilierea și rugăciunea	73

3. Perspective importante în consiliere

Sistemul – o teorie a colaborării	78
Punctele de echilibru	83
Legăturile și libertatea	86
Loc pentru sentimente	92
Cercul vicios al fricii	95
Mecanisme de apărare	98
Negarea	100
Înlăturarea	100
Transferarea	101
Regresia	101
Raționalizarea	102
Proiecția	103
Intelectualizarea	103
Timpul-ceas și timpul-proces	105
Cronica și drama	108

4. Bazele conversației în consiliere

Comunicarea în consiliere	110
Trei roluri relaționale	113
Ținta și scopul conversației	117
Promisiunea tăcerii	120
Diferite tipuri de conversație	123
Conversații de sprijinire	123
Conversații de întărire a imaginii de sine	124
Conversații de conștientizare	127
Diferite conversații – o imagine	129
Condițiile exterioare ale conversației	131
Origine-soluție	134
Importanța cuvintelor	137
Îndrumarea	140

5. Relația de consiliere

Pozițiile vieții	144
„Fereastra” consilierii	148
Apropiere și distanțare	152
Ascultarea	155
Punerea întrebărilor	162
Oglindirea ca metodă	166
Mărturisirea și iertarea	168
Harul	176
Dorințe rănite și împăcate	179
Mângâierea	183
Numirea și reformularea	187
Mesajul ochilor	190
Subapreciere și generalizare	194
Transferarea - un risc	197
Cum să ai suficientă putere	199
Epuizarea	201

6. Provocarea bisericii

Echipa de consiliere în biserică	209
Ziua de mâine, astăzi	219
Așa mergem mai departe	223
Identificarea nevoilor	225
Găsirea ideilor sau a soluțiilor	226
Pregătirea	227
Lucrarea propriu-zisă	227
Apa vie	228

Bibliografie selectivă	231

Cuvânt înainte

La începutul slujirii mele la Comunitatea Regională Penticostală Oradea, unul dintre pastorii foarte influenți și apreciați în țară și peste hotare m-a întrebat: „Ce faci?, Cum ești?”. I-am răspuns: „Sunt bine și tot ascult în fiecare zi pe cei ce se confruntă cu probleme...” Replica aceluia slujitor al lui Dumnezeu a fost: „Asta-i o lucrare deosebită!” Și acum, după aproape trei ani de la acea întâlnire, îmi stăruie în minte și inimă spusele aceluia pastor și înțeleg tot mai mult că a-i asculta și a-i ajuta pe oameni este o lucrare cu totul deosebită.

Empatia - Consilierea creștină în biserică este cartea care merge mai departe și ne învață cum, când și unde să ascultăm, cât și modalitățile în care putem să-i ajutăm pe oamenii care trec prin probleme și prin perioade de criză în viețile lor.

Într-o societate în care individul este orientat tot mai mult spre sine și mereu mai egoist există o nevoie din ce în ce mai acută ca fiecare om „să fie văzut și să vadă, să fie auzit și să audă, să fie recunoscut și să recunoască, să fie respectat și să respecte, să fie implicat și să implice.”

Cartea de față este scrisă de Lena și Otto Rimås, o familie de profesori suedezi pe care i-am întâlnit în urmă cu ani de zile la mai multe conferințe. Apoi am putut să-i cunosc mai îndeaproape lucrând împreună la Colegiul Biblic Est European din Oradea. De asemenea

i-am văzut slujind în bisericile din Suedia și mai ales la Colegiul Biblic din Mariannelund. Atât în țară la ei cât și la noi, oriunde i-am întâlnit, m-am simțit minunat, ca în prezența unor oameni gata să asculte și să-ți ofere sfatul cel bun.

Anul trecut s-a tradus prima lor carte în limba română, *Chemarea și... viața eliberată* și nu de mult a apărut ce-a de-a doua, *Creștinism practic*. Iată că acum ne este disponibilă cea de-a treia carte a lor, care ne duce pe un tărâm încă nou pentru bisericile evanghelice din România, și anume, acela al consilierii spirituale.

Cunoscându-i pe acești oameni minunați, cu o inimă mare pentru România și lucrarea de aici, știu că cele scrise în *Empatia - Consilierea creștină în biserică* își au originea în inimă și în multa lor experiență acumulată în lucrarea de consiliere. Materialul din această carte este o provocare pentru fiecare creștin de a fi un consilier pentru cei de lângă el. Detaliile unei consilieri reușite, exemplele, etapele consilierii, toate sunt de mare ajutor pentru cel interesat de această latură a lucrării lui Dumnezeu.

Vrei să fii un sfetnic bun? Fii gata să ascuți! *Empatia - Consilierea creștină în biserică* te învață cum să ascuți și apoi cum să sfătuiești. Citește-o cu atenție!

Pastor Nelu Moldovan

Această carte...

Această carte se referă la grija față de om, ca individ. Biserica lui Isus Cristos are o responsabilitate specială, aceea de-a împlini nevoile oamenilor și de a-L prezenta pe Cristos în viața de zi cu zi. Consilierea este una dintre modalitățile prin care putem veni în ajutorul oamenilor din vremea noastră. Chiar și în biserică există o mare nevoie de sfătuire, sprijin și ajutor. Lucrarea de îngrijire și consiliere este una dintre marile sarcini ale bisericii și, prin urmare, o mare provocare.

Empatia - Consilierea creștină în biserică este un îndrumător atotcuprinzător în consiliere, bazat pe principiile Cuvântului lui Dumnezeu. Se adresează tuturor membrilor bisericii interesați de consiliere și care au o dorință de a-i sluji pe alții.

Cartea tratează bazele consilierii, avându-L pe Isus drept marele exemplu. Ea explică sarcina și rolul consilierii și prezintă perspective extrem de importante cu

privire la ce este consilierea. Descrie conversațiile care au loc în timpul consilierii și diferite aspecte ale relației în consiliere. De asemenea, această carte încurajează biserica să-și dezvolte propria lucrare de consiliere.

Scopul acestei cărți este să-l ajute pe cititor să cunoască mai bine omul, să-și îmbogățească cunoștințele despre consiliere și, de asemenea, să încurajeze intensificarea eforturilor bisericii pentru această lucrare. Speranța noastră este că *Empatia – Consilierea creștină în biserică* va fi de folos celor ce vor să lucreze ca și consilieri în biserică. De asemenea, va fi de ajutor bisericii, în eforturile ei de a-și dezvolta o lucrare de consiliere mai bogată.

Pentru a face cartea cât mai practică și aplicabilă, la sfârșitul fiecărei secțiuni vă propunem o modalitate care să vă ajute să aprofundați și mai mult conținutul ei prin întrebări pentru discuții aflate sub titlul „Mergeți mai departe”.

Consilierea creștină își are originea în însăși lucrarea lui Isus și în părtășia Bisericii primare, caracterizată de purtarea de grijă.

Fără îndoială, consilierea creștină va avea o mare însemnătate în definirea rolului și a sarcinii bisericii în societatea de mâine; cu toate acestea, consilierea creștină este înainte de toate, o sarcină centrală a bisericii de azi.

Lena și Otto Rimås

Capitolul 1

Bazele consilierii

Consilierea – o nevoie *„slujirea aproapelui nostru”*

E minunat să fii om. De asemenea, este greu și dureros. Este limpede pentru noi toți că avem nevoie de ajutor când trecem prin neazuri. De aceea, ne dăm seama că uneori trebuie să fim în preajma altora și să-i ajutăm. Prin îngrijiri atente și întâlniri regulate putem fi alături de persoana în nevoie, ajutând la eliberarea și dezvoltarea ei și binecuvântându-ne unii pe alții.

„Scapă-ne că pierim”, au strigat ucenicii către Isus atunci când viața le era într-un mare pericol și n-au văzut nici o posibilitate de-a se descurca singuri (Matei 8:25). Același strigăt după ajutor vine astăzi din partea

multor oameni din întreaga lume. În societatea noastră modernă, presiunea asupra vieții tinde, mai degrabă, să crească decât să se micșoreze. Singurătatea, diferite lupte și îngrijorările vieții duc la creșterea nevoii de ajutor și sprijin.

Astăzi, mulți oameni simt o mare nevoie de-a găsi pe cineva, care să-i asculte. Nu-i nimic nou. Pe vremea lui, Iov a strigat la fel: „Oh, de aş găsi pe cineva să mă asculte!” (Iov 31:35a). A întâlni și a înțelege omul ca individ, a discuta cu el și a-l asculta este una dintre cele mai mari provocări și sarcini ale bisericii de azi.

„Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Său Fiu”, i-a explicat odată Isus lui Nicodim, într-o conversație de consiliere redată de Evanghelia după Ioan (Ioan 3:16). Nicodim a avut mari greutăți în a înțelege relația dintre viața umană, în toată obscuritatea sa, și Împărăția veșnică a lui Dumnezeu, în toată splendoarea ei.

Cheia este dragostea lui Dumnezeu, grija și harul iertător exprimate în Isus Cristos: „Dumnezeu, în adevăr, n-a trimis pe Fiul Său în lume ca să judece lumea, ci ca lumea să fie mântuită prin El” (Ioan 3:17). Aceste cuvinte spuse lui Nicodim sunt la fel de actuale și pentru cei care caută adevărul în zilele noastre.

După ce Și-a împlinit misiunea și a fost gata să Se reîntoarcă în slava de unde a venit (Ioan 17:5), Isus a făcut o rugăciune extraordinară de mijlocire pentru uceniciei Săi și I-a cerut Tatălui ca uceniciei Săi să ducă mai departe lucrarea începută de El: „Cum M-ai trimis Tu pe Mine în lume, așa i-am trimis și Eu pe ei în lume.

Și Eu Însumi Mă sfințesc pentru ei, ca și ei să fie sfințiți prin adevăr” (Ioan 17:18-19).

„Cum v-am iubit Eu, așa să vă iubiți și voi unii pe alții”, le-a spus Isus ucenicilor într-o altă împrejurare (Ioan 13:34). Marea noastră însărcinare, ca ucenici ai lui Isus, este să iubim lumea și oamenii așa cum i-a iubit El. Pentru a fi vrednică de crezare această dragoste trebuie exprimată în fapte.

Pentru a împlini nevoile individuale din societatea de azi trebuie să ne echipăm în diferite moduri. Un mod este dezvoltarea consilierii. Noi suntem chemați pur și simplu să-i slujim pe semenii noștri așa cum i-a slujit Isus pe cei din vremea Sa, ca să putem spune împreună cu El: „Iubesc România”.

Mergeți mai departe

- Care sunt nevoile concrete din România, când ne referim la consiliere? Faceți un inventar al nevoilor.

Consilierea – ce este ea?

„îndrumă cu toată înțelepciunea”

Consilierea nu este ceva ușor de definit și delimitat, ceva care să aibă loc întotdeauna în interiorul unui cadru strict. Uneori consilierea are loc fără ca cel ce consiliază să fie conștient de ea. O conversație atentă poate aduce vindecare celorlalte persoane, fără ca eu să fiu conștient de acest lucru. Câteodată poate afli mai târziu de ajutorul dat cuiva și asta te încurajează.

Fiecare creștin este un potențial consilier. Fiecare întâlnire cu un om poate deveni un moment de consiliere. Bineînțeles, de cele mai multe ori, consilierea este clară și bine structurată. De acest tip de consiliere se ocupă cartea de față. Poate fi o consiliere individuală, care ajută pe cineva, sau o consiliere în echipă, în biserică, cu scopul de a sluji altora.

Consilierea este, în primul rând și în principal, o expresie a grijii față de om. Consilierea implică îngrijire spirituală și sufletească, învățatură și îndrumare. Scopul consilierii creștine nu este acela de a da toate răspunsurile, ci de a restabili speranța și credința în Dumnezeu a celui ce caută ajutor, precum și restabilirea sa și a capacității sale de viață. Sarcina principală a consilierii este de a-l ajuta pe individ să-și identifice propriile resurse și să vadă el însuși soluțiile la problemele cu care se confruntă.

Scopul consilierii este vindecarea omului ca întreg. Este vorba de a-l ajuta pe om să se refacă și să ajungă la o relație corectă cu Dumnezeu, cu sine însuși și cu ceilalți. Dumnezeu Își asumă această responsabilitate uriașă, dar noi am primit sarcina de a fi lucrători împreună cu El. Pavel descrie această echipă interesantă în 1 Corinteni 3:6, 9: „Eu am sădit, Apolo a udat, dar Dumnezeu a făcut să crească... Căci noi suntem împreună lucrători cu Dumnezeu. Voi sunteți ogorul lui Dumnezeu, clădirea lui Dumnezeu.”

În relația de consiliere, un om permite altcuiva, pentru o vreme, să intre în viața sa într-un mod aparte. Consilierul devine astfel un însoțitor. Persoana consiliată intră într-o relație de ajutorare, în care ea are posibilitatea de a-L întâlni pe Dumnezeu, de-a se înțelege pe sine și de-a se raporta mai bine la ceilalți oameni.

Unul dintre scopurile centrale ale consilierii este clar descris în Coloseni 1:28: „Pe El Îl propovăduim noi și învățăm pe orice om în toată înțelepciunea, ca să înfățișăm pe orice om desăvârșit în Cristos.” Aceasta trebuie să fie întotdeauna ținta consilierului.

În diferite situații de consiliere pot să existe diverse scopuri parțiale. De exemplu, acestea ar putea fi să ajute persoana consiliată:

- să înțeleagă și să cunoască cauzele care se află în spatele problemei cu care se confruntă;
- să sprijine și să încurajeze propriile resurse;
- să-și schimbe criteriile de evaluare, atitudinile, normele și comportamentul;
- să-și identifice sentimentele și să acorde spațiul corespunzător pentru exprimarea lor;
- să cântărească diferite alternative și să ia decizii;
- să-și dea seama de păcat, să-l mărturisească și să experimenteze iertarea;
- să primească ajutor pentru a face față diferitelor situații în viață;
- să crească și să se maturizeze ca ucenic;
- să facă față crizelor și conflictelor.

Este important să amintim aici patru dimensiuni diferite ale consilierii creștine. În diferite situații de consiliere ne concentrăm diferit asupra acestor dimensiuni în funcție de tipul problemei pe care o întâmpinăm, dar toate patru trebuie să existe.

Prima dimensiune este *îngrijirea*. Se referă la a vedea nevoile persoanei, atât cele fizice cât și cele spirituale și la a le împlini.

A doua dimensiune este *reflectarea*. Se referă la ajutorarea consiliatului să rămână în picioare, să-și examineze în mod conștient viața și să mediteze la ea pentru a putea să-i schimbe direcția.

A treia dimensiune este *interpretarea*. Se referă la vederea legăturilor dintre diferitele părți componente, înțelegerea întregului, crearea condițiilor pentru noi înțelegeri și apoi construirea unei vieți mai bune.

A patra dimensiune este *aprofundarea*. Se referă la călăuzirea spirituală, unde rugăciunea și Cuvântul lui Dumnezeu ocupă locul central.

Consilierea individuală a omului este încredințată bisericii. Ea face parte propovăduirea Evangheliei și este o parte importantă a adevăratei purtări de grijă față de semenii noștri.

Mergeți mai departe

- Discutați despre cele patru dimensiuni ale consilierii creștine: îngrijirea, reflecția, interpretarea și aprofundarea. Dați câteva exemple de situații concrete în care sunt necesare aceste eforturi.

Imaginea de sine și valoarea omului

„încoronat cu slavă și cu cinste”

Consilierul trebuie să aibă o imagine de sine corectă; aceasta este o cerință fundamentală în consiliere. În aprecierea valorii omului un rol hotărâtor îl are concepția noastră despre propria viață. Toate aprecierile noastre atârnă direct de normele și evaluările noastre. Concepția noastră despre om și valoarea lui este decisivă pentru modul în care îl tratăm mai târziu.

Astăzi există în societate o tendință clară de a subordona valoarea omului intereselor economice și eficienței. Omul este evaluat după utilitatea și funcționalitatea lui în societate, în loc să fie tratat după valoarea lui proprie. Fiecare om are propria-i valoare și este unic, tocmai pentru că este creat de Dumnezeu după chipul Său. Cine ofensează un om, Îl ofensează în același timp pe Creatorul său (Proverbe 14:31). De aceea, nu ne este permis să jignim pe nimeni.

Concepția lui Dumnezeu despre om este temelia stabilă și de neclintit pentru consilierea creștină. Biblia afirmă că omul a fost creat după chipul lui Dumnezeu (Geneza 1:27) și este prețios în ochii lui Dumnezeu, onorat și iubit de El (Isaia 43:4). David exclamă: „...Ce este omul ca să Te gândești la el?... L-ai făcut cu puțin mai prejos decât Dumnezeu și l-ai încununat cu slavă și cu cinste” (Psalmul 8:4-5). Mărimea dragostei lui Dumnezeu față de om este imposibil de înțeles. Domnul are

pentru om gânduri de pace și vrea să-i dea un viitor și o nădejde (Ieremia 29:11). El îl înconjoară pe om din toate părțile (Psalmul 139:5).

În Romani 2:11, citim că Dumnezeu nu face deosebire între oameni. Înaintea Lui toți sunt la fel de prețioși. În scrisoarea sa, Iacov ne încurajează „...să nu căutăm la fața oamenilor” (Iacov 2:1b). Cu privire la acest aspect al relațiilor noastre el este destul de categoric, deoarece continuă în versetul 9: „Dacă aveți în vedere fața omului, faceți un păcat și sunteți osândiți de Lege, ca niște călcători de lege.”

Potrivit concepției biblice, fiecare om este unic și are o valoare proprie de la începutul vieții sale până la sfârșitul ei. Această concepție despre om trebuie să pătrundă adânc și total în noi: în gândurile, în atitudinile, în cuvintele și faptele noastre. Una dintre cele mai mari sarcini ale consilierului este aceea de a fi purtătorul acestei imagini despre om.

Valoarea unică a omului și originea divină a acestuia ne fac să privim omul cu stimă, dragoste și apreciere. Relația fundamentală dintre oameni trebuie să fie o relație de tipul „eu-tu”, și nu „eu-ăsta”. Cel ce caută ajutor din partea noastră este unic și nu putem să-l reducem la un „caz” sau la o „problemă”. Persoana este în centru, nu problema. Temelia consilierii trebuie să fie o imagine completă, holistică a omului, potrivit căreia omul în totalitatea sa este important și i se acordă spațiul corespunzător.

De asemenea, trebuie să putem diferenția faptele de persoana care le face. Este necesar să facem deosebire

între ceea ce este omul și ceea ce face el. Persoana trebuie acceptată întotdeauna, chiar dacă uneori respingem faptele ei. Dumnezeu Însuși Se identifică cu fiecare om, Se face una cu el: „...Ori de câte ori ați făcut unul dintre aceste lucruri unuia dintre aceștia foarte neînsemnați frați ai Mei, Mie Mi le-ați făcut”, spune Isus (Matei 25:40). Și Pavel scrie despre atitudinea pe care trebuie s-o avem în relațiile noastre unii cu alții: „Orice faceți, să faceți din toată inima ca pentru Domnul, nu ca pentru oameni” (Coloseni 3:23). Cum îl tratăm pe semenul nostru, tot așa Îl tratăm și pe Dumnezeu.

Sunt acceptat

S-ar putea să nu fiu bogat,
Să nu mă îmbrac la modă,
Să nu locuiesc într-o vilă,
Să nu am nimic care să impresioneze,
Și să nu fi câștigat niciodată
vreun concurs de popularitate. . .
S-ar putea să nu am multe de oferit,
Dar Isus totuși mă iubește.

Mă iubește pentru că sunt acceptat,
Sunt acceptat
De Cel ce contează cel mai mult.
Amintește-ți doar că există un Salvator
Și tu ești atât de valoros,
încât El și-a dat viața pentru tine.

Ești acceptat
De Cel ce contează cel mai mult.

Când se pare că nu-ți găsești locul nicăieri
Tu ești acceptat
De Cel ce contează cel mai mult.

*Din cântecul „Sunt acceptat”
de Eddie De Garmo și Dana Key*

Prin consiliere, lumina și speranța revin în omul care zace în întuneric și probleme. Experiențele triste ale vieții se cuibăresc adânc în noi. Întunericul suferinței de pe cărarea vieții, poate până la urmă, să se dea la o parte în fața luminii ce pătrunde – și care, în felul ei neobișnuit, oferă contrast și semnificație vieții.

Nici cea mai firavă ființă nu trebuie să renunțe. Acolo unde acceptarea este pecetluită de iubirea și bunăvoința Creatorului există putere pentru a continua o viață frumoasă.

Mergeți mai departe

- Cum este apreciat omul în societatea românească de azi? Care sunt oamenii cei mai prețuiți și care sunt cei mai desconsiderați?
- Ce poate face biserica pentru a reda celor subapreciați locul care li se cuvine?

Consilierea și purtarea de grijă în Biblie

„slujiți-vă unii altora în dragoste”

Biblia este plină de exemple de consiliere și purtare de grijă a unora față de ceilalți. Elihu l-a sfătuit și sprijinit pe Iov în încercarea grea prin care acesta a trecut în viață (Iov 32–33). Daniel l-a sfătuit pe Nebucadnețar (Daniel 4). Un înger a venit și i-a slujit lui Ilie când era deprimat și singur în pustie (1 Împărați 19). David și-a

folosit darul său muzical și a cântat la harfă ca să-l calmeze pe Saul când acesta era tulburat (1 Samuel 16). O mulțime de psalmi sunt centrați pe consiliere (Psalmii 7–32).

Un alt exemplu interesant îl găsim în Exod 18. Ietro, socrul lui Moise, l-a vizitat pe acesta la muntele Horeb. Pentru Moise devenise o obișnuință să fie împreună cu poporul zile întregi, de dimineața devreme până seara târziu. El îi asculta pe oameni și îi ajuta să rezolve în mod corect toate problemele cu care se confruntau.

Ietro a văzut că aceasta este o muncă mult prea grea pentru Moise: „Ce faci tu acolo cu poporul acela? De ce stai singur și tot poporul stă înaintea ta, de dimineața până seara?... Ce faci tu nu este bine. Te istovești singur și vei istovi și poporul acesta care este cu tine, căci lucrul este mai presus de puterile tale și nu-l vei putea face singur” (Exod 18:14-18).

Apoi Ietro i-a făcut niște propuneri practice, și Moise, fiind înțelept, le-a urmat cu atenție. A numit numaidecât colaboratori competenți și destoinici, oameni de încredere și cinstiți, cărora le-a încredințat responsabilități legate în principal de aspectele juridice ale vieții și de aplicarea dreptății. Totuși, probabil, poporul venea la acești oameni și cu propriile necazuri deoarece aveau încredere în ei. Așa s-au sprijinit ei unii pe alții și lui Moise i-au rămas de rezolvat numai situațiile mai complicate.

Consilierea este ceva foarte biblic. Ca și popor al lui Dumnezeu suntem chemați să ne slujim unii altora, cu scopul de a promova o viață mai bună. Întreg Noul

Testament este plin cu exemple de oameni care au slujit altora, ajutându-i și sprijinindu-i. Acest gând al purtării de grijă reprezintă un element central al credinței creștine. Consilierea creștină își are rădăcinile adânci în Biserica primară care, în mod conștient, s-a străduit să realizeze idealul pe care Isus Însuși l-a avut.

Un exemplu în această privință este cuvântul grecesc din Noul Testament tradus „unii pe alții” (*allelori*). Este un cuvânt foarte obișnuit și revine deseori, în majoritatea cazurilor sub formă de apel. Iată doar câteva utilizări: Noi trebuie să ne iubim unii pe alții (1 Petru 4:8), să ne sfătuim unii pe alții (Coloseni 3:16), să ne mângâiem și să ne întărim unii pe alții (1 Tesaloniceni 5:11), să ne slujim unii altora în dragoste (Galateni 5:13), să ne acceptăm unii pe alții (Romani 15:7), să ne purtăm sarcinile unii altora (Galateni 6:2), să ne încurajăm unii pe alții (Evrei 3:13), să ne iertăm unii pe alții (Efeseni 4:32) și să ne îngrijim unii pe alții (1 Corinteni 12:25).

A purta de grijă cuiva înseamnă că nouă, în calitate de consilieri, ne pasă sincer și profund, indiferent de circumstanțe, de omul respectiv, vedem nevoile lui și dorim să le împlinim. Purtarea de grijă duce la fapte pline de dragoste și compasiune. Lucrarea consilierului creștin este cea mai eficientă atunci când acesta își exprimă simpatia într-un mediu marcat de îngrijire.

În Romani 12:8, Pavel numește unul dintre multele daruri care trebuie să existe în poporul lui Dumnezeu, și anume, darul mângâierii. Cuvântul grecesc *parakaleo* înseamnă „a ajuta pe cineva să se ridice” și descrie acțiuni cum sunt mângâierea, încurajarea, edificarea și

sprijinirea. În Noul Testament acest cuvânt ocupă un loc central, fiind folosit de 109 ori.

Iacov merge mai departe accentuând însemnătatea îngrijirii practice în credința creștină (Iacov 1:22, 27). El merge atât de departe încât spune că, dacă nu este exprimată vizibil în îngrijirea practică a celorlalți oameni, credința noastră este moartă (Iacov 2:17).

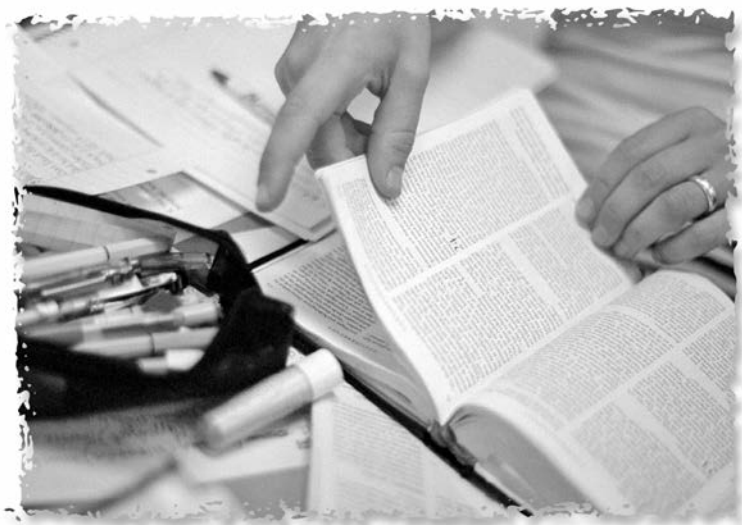
În 1 Tesaloniceni 5:11,14, Pavel îi încurajează pe prietenii săi creștini să-și poarte de grijă unii altora: „De aceea, mângâiați-vă și întăriți-vă unii pe alții... Vă rugăm de asemenea fraților să muștrați pe cei ce trăiesc în neorânduială, să îmbărbătați pe cei deznădăjduiți, să sprijiniți pe cei slabi, să fiți răbdători cu toți.”

Prietenului său, Tit, Pavel îi scrie: „Vreau să spui apăsător aceste lucruri, pentru ca cei ce au crezut în Dumnezeu, să caute să fie cei dintâi în fapte bune... Trebuie ca și ai noștri să se deprindă să fie cei dintâi în fapte bune pentru nevoile grabnice și să nu stea neroditori” (Tit 3:8,14).

În scrisoarea adresată creștinilor din Colose, Pavel vorbește despre trăsături importante ale poporului lui Dumnezeu: îndurare, bunătate, smerenie, blândețe, răbdare, dragoste și iertare (Coloseni 3:12-14).

Tihic a fost un încurajator (Efeseni 6:22). Fivi a fost un sprijin pentru mulți (Romani 16:2). Mama lui Ruf a manifestat o mare grijă față de Pavel (Romani 16:13). De asemenea, Aristarh, Marcu și Iust l-au sprijinit și încurajat pe Pavel (Coloseni 4:10-11). Exemplele din Biserica primară sunt multe. Este limpede că noi, ca și creștini, avem responsabilitatea de a trăi în dragoste și

de a purta de grijă semenilor noștri. Consilierea este un mod de a face acest lucru.

Mergeți mai departe

- Căutați în Noul Testament și alte exemple de consiliere și purtare de grijă între primii creștini.

Isus, modelul nostru

„Păstorul și Episcopul sufletelor voastre”

Isus este marele nostru model când este vorba despre consiliere și purtare de grijă. El a făcut bine, a predicat, a vindecat și i-a ajutat pe cei în nevoi (Matei 9:35-38). Întreaga Lui viață a fost marcată de sarcina pe care a avut-o de îndeplinit: „Eu am venit ca oile să aibă viață, și s-o aibă din belșug” (Ioan 10:10b).

Isus a întâlnit mulți oameni. Deseori, în fața lui Isus erau adunate mari mulțimi, dar El a văzut întotdeauna omul individual și nevoile lui. El a fost, cu adevărat, purtătorul unei imagini corecte despre om. Pentru El, toți au avut o valoare proprie, unică. Pentru El, toți au fost la fel de valoroși. Pentru El, viața a fost sacră.

Studiind în evanghelii modul în care Isus a întâlnit diferiți oameni, vedem în El un model clar. Avem un exemplu chiar în Matei 9:35-38. Aici, Matei descrie modul în care Isus a slujit în mijlocul oamenilor și cu toate că întotdeauna era înconjurat de o mulțime de oameni, El *a văzut individul*. El S-a oprit și Și-a făcut timp pentru a împlini nevoile oamenilor.

Ceea ce vedea Isus avea consecințe în viața Sa emoțională. *Inima Îi era mișcată*, umplută de compasiune. Dragostea Sa pentru om a fost puterea ce L-a condus în viață.

Asta L-a condus la *acțiuni practice*. Isus a ajutat, a vindecat, a mângâiat și a încurajat. El a împlinit nevoile.

Întâlnindu-l pe orbul Bartimeu în afara Ierihonului, Isus l-a întrebat: „Ce vrei să-ți fac?” (Marcu 10:51).

Dorința lui Bartimeu a fost importantă și inițiativa a venit din partea celui ce căuta ajutor. Isus n-a constrâns niciodată pe nimeni și nici n-a dat buzna în viața nimănui. Niciodată nu Și-a croit drum prin zidurile de apărare și de frică ale omului.

Ca și consilier este important să fii atent. Ușa spre sufletul consiliatului trebuie deschisă de el însuși cu o cheie din interior. Nu ne este permis să deschidem ușa spre interiorul oamenilor folosind un șperaclu din afară, nici chiar atunci când suntem motivați de râvna de a-i ajuta. Trebuie să-l respectăm pe consiliat și să nu-l forțăm să ne accepte ajutorul; ciocănitul atent la ușă se poate face din afară, dar întotdeauna inițiativa trebuie să aparțină consiliatului.

Cuvântul „consiliat”, care se folosește deseori în consiliere, înseamnă „cel care se încrede în cineva”. Ca și consilieri trebuie să avem tot timpul în minte acest lucru.

Având experiență, consilierul poate crede uneori că a înțeles nevoile persoanei și vrea să ia măsuri. Dar fiecare om este unic și poate exista o altă nevoie, mai mare decât cea sesizată de consilier și pe care aceasta n-a perceput-o. „Ce vrei să-ți fac?” este o întrebare care ar trebui să ne călăuzească tot timpul în munca de consiliere. Isus este și aici, un bun model.

Pe deasupra, un exemplu interesant este felul în care Isus l-a întâlnit pe Petru, după lepădarea acestuia din timpul sărbătorii Paștelor. Omeneste vorbind, Isus ar fi avut toate motivele să-l judece și să-l respingă pe Petru după această ipocrizie. În schimb, Isus a văzut în cele

două întâlniri de după învierea Sa, retrase și personale, un prilej de a-l reabilita pe Petru și a-l întări înainte ca acesta să-și înceapă slujirea (Ioan 21:15-19). Întâlnirea de consiliere l-a eliberat pe Petru și l-a ajutat să-și continue cu curaj și succes lucrarea pentru Domnul său. Acest eveniment se află cu siguranță în spatele minunatelor titluri pe care Petru I le dă lui Isus, câțiva ani mai târziu: „...Păstorul și Episcopul sufletelor voastre” (1 Petru 2:25).

Mergeți mai departe

- Citiți Matei 8:1-4, Matei 8:14-15, Matei 9:18-25, Marcu 10:46-52 și Ioan 5:1-16. În aceste relatări Isus a întâlnit în mod personal diferiți oameni.
- Faceți o listă cu învățături despre modul în care Isus i-a întâlnit pe acești oameni.
- Căutați și alte exemple în care Îl vedem pe Isus ca un bun consilier.
- Cum putem să practicăm astăzi metodele lui Isus în consiliere?

Cele patru atitudini de bază

„pentru continuarea creșterii, maturizării
și dezvoltării”

Oamenii trăiesc având relații unii cu alții. Noi influențăm și suntem influențați de ceilalți, nu doar la suprafață, ci chiar la cel mai adânc nivel al vieții. Până și imaginea de sine este atinsă. Psihanalista și scriitoarea elvețiană Alice Miller, vorbește despre patrii atitudini de bază ale omului, ca și chei pentru o stare de sănătate bună. La fiecare întâlnire dintre oameni, ar trebui să existe cele patru atitudini de bază, pentru ca mediul de încredere creat de acestea să-l facă pe individ să se simtă bine.

Fiecare om trebuie să fie *văzut și auzit*. Nu este de ajuns doar să privești un om. Pentru ca el să se simtă bine este nevoie ca cineva să-l vadă și să asculte cu adevărat ce are de spus. Trebuie să aibă ocazia să-și exprime nevoile, sentimentele și gândurile.

Fiecare om trebuie să fie *recunoscut*. Un dialog trebuie să ducă la o adevărată comunicare, în care persoana se simte acceptată prin afirmații de felul: „Ești suficient de bun și eu te accept așa cum ești”. Pentru a se simți bine, fiecare are nevoie să audă astfel de expresii de recunoaștere a propriei persoane.

Fiecare om trebuie să fie *respectat*. Chiar dacă nu împărtășești aceleași opinii sau stil de viață cu o persoană, ea trebuie respectată și trebuie să i se acorde spațiul necesar pentru existență. Nu putem ignora nevoile, sentimentele sau trăirile, nici măcar gândurile,

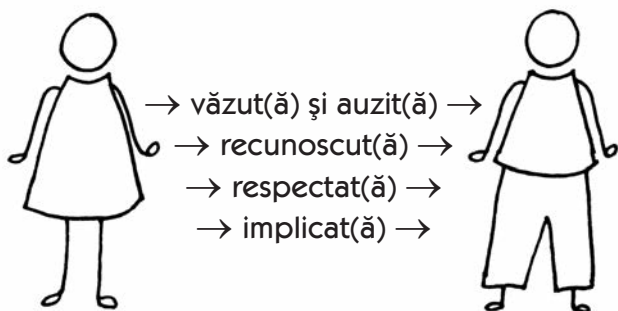
concepțiile sau visurile ei. A respecta nu înseamnă a fi întotdeauna de acord, ci a fi gata să ascuți și să acorzi spațiul corespunzător.

Fiecare om trebuie să fie *implicat*. Implicarea este o condiție pentru dezvoltarea și bunăstarea fiecărui individ. Când cineva este lăsat pe dinafară, acest fapt îl duce spre singurătate. Dăruirea unei părți din timpul tău altcuiva, împărtășirea experiențelor și promovarea dialogului toate contribuie la dezvoltarea unității și părtășiei. Cei care participă la ceva, cresc.

În relațiile în care sunt prezente cele patru atitudini de bază, omul se simte bine. El se dezvoltă și se maturizează. La fel se întâmplă și în relația de consiliere. Rana se vindecă, încrederea în sine crește și persoana respectivă primește din ce în ce mai mult curaj pentru a îndrăzni să trăiască cu ceea ce este și are. Aici este vorba despre imaginea de sine, care determină atitudinile și faptele noastre, precum și comportamentul nostru față de ceilalți.

Și în această privință Isus este modelul nostru. Când a întâlnit diferiți oameni, El a demonstrat clar aceste patru atitudini. Un astfel de exemplu există în Matei 20:29-34, unde Isus a întâlnit doi bărbați orbi în afara Ierihonului. Isus S-a oprit și a auzit strigătul lor. El *i-a văzut și i-a auzit* în mijlocul acelei mari mulțimi, *i-a recunoscut* și *i-a chemat* la Sine. El *le-a arătat respect* când *i-a întrebat*: „Ce vreți să vă fac?”. După ce a cunoscut nevoia lor, *i-a ajutat* și ei *L-au urmat* când S-a dus mai departe. Imediat ei au devenit participanți și au fost *implicați*.

A avea o atitudine corectă față de consiliat, este cheia unei bune consilieri. Când consiliatul este privit în acest mod, imaginea de sine și încrederea în sine sunt influențate. Astfel se așază o temelie bună pentru continuarea creșterii, maturizării și dezvoltării în viața consiliatului.

Mergeți mai departe

- Discutați despre fiecare dintre aceste patru atitudini de bază. De ce sunt ele atât de importante?
- Cum poate consilierul să dezvolte aceste atitudini importante față de consiliat?
- Cum poate biserica să dezvolte aceste atitudini importante față de fiecare membru în parte?